

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hvis de er over 24 år, og det er de som regel, når de er færdige som ingeniører, kan jeg ikke se nogen forskel – hvis det er det, hr. Bjørn Medom Nielsen mener.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg troede, ordføreren ville gå lidt nærmere ind i at argumentere for den lovgivning, som vi har, og som vi jo er kendt for i udlandet, hvor det gang på gang bliver påpeget, at den har været med til at skabe det nettounderskud på indvandring, som vi har.

Det undrer mig meget, at de unge mennesker, som er kommet til landet, har lært det svære sprog, har fundet sig i vejrliget og alle de andre ting, ikke bliver her. Det må der jo være en grund til. Bl.a. kunne nogle af de regler og i øvrigt den holdning, der i det hele taget er i det danske samfund for øjeblikket, være begrænsende. Det var det, jeg ville gøre ordføreren opmærksom på.

Jeg håber sandelig også, at Venstre, hvad det angår, vil være til at snakke med i forbindelse med det meget uldne og meget brede forslag til vedtagelse, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Så må jeg igen gentage noget af det første. Det bliver udlagt, som om det her er en stor katastrofe, og som om der er et nettounderskud. Hvis der er et underskud, er det meget, meget lille. Der er jo næsten balance på ind- og udvandringen i Danmark i 2005.

Men det er ikke godt nok. Det er også, hvad jeg har sagt. Det er ikke godt nok, for erhvervslivet mangler flere. Derfor skal vi skabe et overskud, og det er det, jeg ser frem til at gå ind i forhandlinger om.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Under statsborgerskabsdagen i søndags havde jeg den store fornøjelse at snakke med en række af vores nye danske statsborgere. Det var en fornøjelse i sig selv, men jeg hørte også nogle historier, der viser, at alt ikke er, som det bør være, at

vi stadig har meget at lære, at vi kan gøre ting væsentlig bedre.

En af dem, jeg talte med, var forsker, og hun var netop blevet dansk statsborger. Hun fortalte om nogle af de praktiske vanskeligheder, der er for udenlandske forskere, når de kommer til Danmark; om hvordan det er at være helt uden cpr-nummer; om hvor svært det er at få et cpr-nummer og hvordan det er en kamp at få oprettet noget så simpelt som en lønkonto; om hvordan det er at komme til Danmark og få væsentlig mindre udbetalt i løn end aftalt, fordi det danske skattesystem er ufleksibelt; om hvordan det er at være højt kvalificeret forsker, flytte til Danmark og så skulle slås med ligeegyldigheder frem for at gøre det, man er bedst til, nemlig f.eks. at forske.

Kl. 17.30

Så vi skal tage fat på de rent praktiske forhold. Men vi skal også tage fat i de rammebetragtninger, der er for at tiltrække højtuddannede.

Jeg er bange for, at regeringen har en tendens til at gøre situationen måske lidt bedre, end den er. Det er der sådan set ikke noget mærkeligt i, men faren ved det er jo, at vi ikke ser de stopklodser, der er undervejs, og det er vigtigt, at vi får ryddet de stopklodser af vejen. Det er vigtigt for vores uddannelsesinstitutioner, og det er vigtigt for vores virksomheder. I Danmark skal vi leve af den viden og de færdigheder, som de mennesker, der lever i Danmark, har.

Vi kan inden længe være i den situation, at der er alvorlig mangel på højtuddannet arbejdskraft i Danmark, og spørgsmålet er sådan set ikke, hvor mange vi har, eller hvordan udviklingen har været. Spørgsmålet er, om vi har dem, vi har brug for, og om vi har mulighederne for at tiltrække dem, der er efterspørgsel efter.

Det ville være vidunderligt, hvis vi selv kunne uddanne vores unge mennesker, og det skal vi sådan set aldrig holde op med at stræbe efter, men vi skal også være realistiske. Vi kan ikke selv dække efterspørgslen, og det skal vi allerede nu forberede os på.

Vi ved, at der for hver højtuddannet skabes to andre ansættelser, og vi ved, at forudsætningen for fortsat velfærdsudvikling og et vedvarende højt beskæftigelsesniveau er, at vi får gjort noget ved sagen, specielt med de højtuddannede. Det værste, vi kan gøre, er ikke at gøre noget.

Det betyder ikke, at vi skal åbne sluserne for indvandring til Danmark. De højtuddannede, der kommer hertil, skal arbejde på danske vilkår. De skal arbejde under danske overenskom-